Europski ombudsman

Prijevod ove stranice generiran je strojnim prevođenjem [Poveznica]. *Strojno prevedeni tekstovi mogu sadržavati pogreške koje mogu narušiti jasnoću i točnost. Europski ombudsman ne prihvaća nikakvu odgovornost za bilo kakve nepodudarnosti. Najpouzdanije informacije i pravnu sigurnost jamči izvorna inačica na engleski jeziku koja je dostupna putem gornje poveznice. Više informacija potražite u našem odjeljku o* jezičnoj politici i prevođenju [Poveznica].

Odluka u predmetu 1561/2014/MHZ - Kašnjenje u postupanju po zahtjevu podnositelja pritužbe da se istraži navodna povreda prava Unije

Odluka
Slučaj 1561/2014/MHZ - **Otvoren** 13/10/2014 - **Odluka donesena** 06/07/2015 - **Predmetna institucija** Europsko tijelo za nadzor bankarstva (Nije utvrđen nepravilan rad uprave) |

Slučaj se odnosio na kašnjenje Europskog nadzornog tijela za bankarstvo (EBA) u rješavanju zahtjeva podnositelja EBA-i da istraži navodnu povredu prava Unije za koju je bilo odgovorno estonsko tijelo nadležno za financijski nadzor. Ombudsman je razmotrio sporno pitanje i utvrdio da je EBA u većem dijelu opravdala svoje kašnjenje. Radi navedenog, kao i zbog toga što se EBA ispričala za kašnjenje te se obvezala unaprijediti svoj postupak, ombudsman je utvrdio da se ne radi o lošem upravljanju. Budući da je tijekom istrage EBA odredila interne rokove za rješavanje sličnih zahtjeva, ombudsman ju je potaknuo da te rokove formalizira izmjenom i dopunom svojeg poslovnika. Stoga je zaključio ovaj slučaj uz sljedeću napomenu.

Kontekst pritužbe

1. Pritužba se odnosi na estonsku banku („Estonska banka”).

2. Odvjetničko društvo koje zastupa podnositelja pritužbe (među ostalim podnositeljima zahtjeva) podnijelo je 21. svibnja 2013. Europskom nadzornom tijelu za bankarstvo („EBA”) zahtjev („zahtjev”) za istragu u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) 1093/2010 [1] estonskom tijelu za financijski nadzor („estonsko tijelo”) u pogledu navodnog kršenja Direktive EU-a 2007/44/EZ [2] .

3. Podnositelji zahtjeva tvrdili su da estonsko tijelo nije pravilno procijenilo prikladnost stjecanja većine dionica u estonskoj banci od strane Banke X i njezina matičnog društva Y te da nije na

odgovarajući način nadzirala to stjecanje. To je dovelo do izravne kontrole temeljnog kapitala od strane prvog, a neizravne kontrole od strane potonjeg. U tom su pogledu podnositelji zahtjeva smatrali da depoziti i kapital klijenata estonske banke nisu sigurni i da informacije obuhvaćene bankovnom tajnom nisu sigurne.

4. EBA je 23. svibnja 2013. potvrdila primitak zahtjeva i obvezala se da će razmotriti to pitanje i pravodobno obavijestiti podnositelje zahtjeva o sljedećim koracima. Između lipnja i prosinca 2013. održana je razmjena korespondencije između EBA-e i podnositelja zahtjeva. EBA je dosljedno potvrdila primitak dopisa i dodatnih dokaza. EBA je u svakoj prilici obavijestila podnositelje zahtjeva da će uskoro biti obaviješteni o postupku istrage i sljedećim koracima (ali nisu navedeni razlozi za odgodu).

5. EBA je 15. siječnja 2014. obavijestila odvjetničko društvo da se zahtjev smatra dopuštenim u skladu s tadašnjim EBA-inim internim pravilima o istrazi u vezi s kršenjem prava Unije [3] .

6. Osam mjeseci kasnije EBA još nije odlučila namjerava li provesti istragu estonskog tijela. Podnositelj pritužbe obratio se Europskom ombudsmanu.

Istraga

7. Ombudsmanica je pokrenula istragu o pritužbi i utvrdila sljedeće navode i tvrdnje:

1) EBA nije pravilno postupila sa zahtjevom;

2) EBA bi trebala poduzeti mjere kao odgovor na zahtjev i bez daljnje odgode obavijestiti podnositelja pritužbe o toj mjeri.

8. Prilikom otvaranja istrage ombudsmanica je zatražila od EBA-e da je obavijesti o rokovima koji su interno određeni za svaki korak u postupku kada se bavi sličnim zahtjevima u skladu s člankom 17. Uredbe 1093/2010.

9. Tijekom istrage ombudsmanica je primila mišljenje EBA-e o pritužbi, a zatim i primjedbe podnositelja pritužbe kao odgovor na mišljenje EBA-e. U provođenju istrage ombudsmanica je uzela u obzir argumente i mišljenja stranaka.

Navodno neispunjavanje pravilnog postupanja sa zahtjevom i povezanim zahtjevom

Argumenti izneseni Europskom ombudsmanu

10. Podnositelj pritužbe tvrdio je da EBA nije postupila u razumnom roku i da nije obrazložila svoju odgodu. Zahtjev je podnesen u svibnju 2013. i EBA je tek u siječnju 2014. odlučila o

njegovoj dopuštenosti. Nadalje, do datuma podnošenja pritužbe Ombudsmanu (8. rujna 2014.) EBA nije obavijestila podnositelja pritužbe o svojoj odluci o tome namjerava li pokrenuti istragu nakon zahtjeva ili zatvoriti zahtjev bez pokretanja istrage.

11. Podnositelj pritužbe istaknuo je da se u EBA-inom poslovniku iz 2012., koji se primjenjivao u trenutku podnošenja zahtjeva, razlikuju tri faze postupka obrade zahtjeva: (i) odluke o dopuštenosti; ii. odluke o pokretanju istrage i iii. istrage.

12. Ovim Poslovnikom ne predviđa se vremenski okvir u kojem bi EBA trebala donijeti odluku u fazama i. i ii. Stoga se primjenjuju opća pravila o razumnom vremenu. Podnositelj pritužbe tvrdio je da se rokovi od osam mjeseci za rješavanje pitanja prihvatljivosti zahtjeva i više od osam mjeseci za odlučivanje o pokretanju ispitnog postupka ne mogu smatrati „razumnim vremenom". To je tim više tako ako se uzme u obzir činjenica da su obje te odluke „ *tehničke prirode* ".

13. EBA je u svojem odgovoru dostavila detaljne informacije o načinu na koji je postupala sa zahtjevom kronološkim redoslijedom, kako slijedi:
- Zahtjev podnesen 21. svibnja 2013. dopunjen je s nekoliko dodatnih dopisa od 3. lipnja 2013. (s priloženim dokumentima); 12. kolovoza 2013.; 9. listopada 2013. i 27. studenoga 2013. (s priloženim dokumentima).
- EBA se 3. veljače 2014. obratila estonskom tijelu i zatražila njegovo mišljenje o navodnom kršenju Direktive 2007/44. U svojem odgovoru od 24. veljače 2014. estonsko tijelo navelo je da se to pitanje opsežno rješavalo prethodnih godina.
- U međuvremenu je 17. veljače 2014. podnositelj pritužbe obavijestio EBA-u da je njegova preliminarna procjena procurila u medije. Podnositelj pritužbe 4. travnja 2014. obavijestio je EBA-u o nacionalnoj sudskoj odluci povezanoj sa zahtjevom. Kao odgovor na to podnositelj pritužbe obaviješten je da je provedena „prethodna istraga" s estonskim tijelom i da je ta istraga u tijeku.
- EBA je 11. travnja 2014. od estonskog tijela zatražila dodatne informacije i popratne dokaze.
- Podnositelj pritužbe dostavio je 29. travnja 2014. dodatne informacije o relevantnim kretanjima u Estoniji. Nakon toga EBA je obavijestila podnositelja pritužbe da joj je zbog složenosti predmeta, brojnih dokumenata u spisu, ograničenih resursa i potrebnih prijevoda potrebno više vremena za procjenu zahtjeva i donošenje odluke o pokretanju istrage protiv estonskog tijela u skladu s člankom 17. Uredbe 1093/2010.
- Estonsko tijelo dostavilo je 3. lipnja 2014. dodatni odgovor (koji je priložen mnogim dokumentima), koji je EBA naknadno ocijenila i analizirala.
- Na datum odgovora Ombudsmanu (19. prosinca 2014.) EBA je dovršila svoju procjenu. Donijela je odluku u kojoj je izrazila namjeru da zatvori zahtjev i da ne pokrene istragu u skladu s člankom 17. Uredbe 1093/2010. Istog je dana uputila dopis podnositelju pritužbe u tom smislu.

14. EBA je napomenula da je redovito komunicirala s podnositeljem pritužbe. Međutim, istaknula je da je primila „ *vrlo znatnu količinu složenih činjeničnih informacija koje je morala razmotriti kako bi utvrdila kako postupiti* ." Osim toga, „ *tijekom ljeta* " EBA je trebala preraspodijeliti sredstva za složenu i hitnu istragu o neuspjehu nacionalnih tijela Z-a da

deponentima stave na raspolaganje zaštićene depozite. S obzirom na posljedice za deponente u predmetnim bankama Z, EBA je dala prednost toj istrazi, što je dovelo do neplaniranih kašnjenja u rješavanju neriješenih zahtjeva.

15. U odgovoru na poseban zahtjev Europskog ombudsmana za informacije (točka 8.) EBA je napomenula da je njezina pravna jedinica „ *nedavno uspostavila* ” [4] postupak za praćenje pritužbi/zahtjeva s pomoću određenog „alata za upravljanje projektima”. EBA je objasnila da „[n]r *utvrđuje početne rokove za svaku pritužbu na temelju trenutačnog priznavanja pritužbi, provedbe početnog preispitivanja pritužbe u roku od dva tjedna i, osim ako ta analiza ne dovede do zatvaranja zahtjeva u toj fazi, potpunije analize… u roku od tri i pol mjeseca i obavješćivanja podnositelja zahtjeva o EBA-inoj analizi u roku od dodatnog mjeseca.* ” Ti se rokovi prilagođavaju prirodi podnesenih zahtjeva, posebno njihovoj složenosti, opsegu u kojem je potrebno uputiti upite nadležnim tijelima, pravodobnosti njihovih odgovora i potrebi da se prednost da zahtjevima u odnosu na drugi rad koji obavlja Pravni odjel. Naposljetku, cilj je podnositelju zahtjeva pružiti procjenu u roku od jedne godine od primitka zahtjeva, uz propisno ažuriranje.

16. EBA je svojem odgovoru priložila presliku dopisa podnositelju pritužbe od 19. prosinca 2014. U tom je dopisu obavijestila podnositelja pritužbe da „ *namjerava zatvoriti* [zahtjev] *i ne pokrenuti ispitni postupak u skladu s člankom 17. Uredbe (EU) br.* 1093/2010” te je detaljno obrazložila svoju odluku. EBA je zaključila da bi zahtjev trebalo zatvoriti jer podnositelj pritužbe nije dostavio nikakve bitne dokaze na temelju kojih je smatrao da bi „ *kršenje, ako i ako se dokaže, ugrozilo temelje vladavine prava, bez sustavnog karaktera ili bilo kojeg aspekta koji dovodi do kršenja ljudskih prava ili drugih temeljnih sloboda* ”. Nadalje je naveo da nema dokaza da estonsko tijelo nije ispunilo svoje nadzorne dužnosti. EBA je utvrdila da je estonsko tijelo, nakon što je otkrilo financijski problematično stanje X-a, djelovalo na način za koji se čini da je cilj bio osigurati stabilnost estonske banke. Osim toga, sporna pitanja dovela su do važnih sporova pred estonskim upravnim i građanskim sudovima koji su se odnosili na estonsko tijelo.

Podnositelj pritužbe pozvan je da u roku *od četiri tjedna dostavi „sve nove relevantne informacije* ” kojima bi se moglo opravdati daljnje ispitivanje predmeta. U protivnom bi EBA definitivno zatvorila zahtjev podnositelja pritužbe.

EBA se ispričala podnositelju pritužbe zbog vremena potrebnog za analizu zahtjeva. Objasnila je da je to posljedica „ *kombinacije vrlo velikog radnog opterećenja koje ograničava resurse koje možemo dodijeliti razmatranju takvih zahtjeva* ” i potrebe koja se pojavila tijekom ljeta da se prednost da drugim zahtjevima koji se odnose na nemogućnost pristupa deponenata njihovim depozitima u dvije Z banke. U njemu je navedeno da *će „nastojati osigurati redovitije ažuriranje napretka u razmatranju takvih zahtjeva u budućnosti* ”.

17. U svojim očitovanjima na odgovor EBA-e od 27. veljače 2015. podnositelj pritužbe smatrao je da je EBA trebala odlučiti istražiti navodne povrede prava EU-a koje je počinilo estonsko tijelo i ne zatvoriti zahtjev. Estonski prvostupanjski sud potvrdio je 19. veljače 2015. ozbiljne povrede estonskog prava i prava EU-a od strane X-a. Ta je odluka dovela u pitanje točnost podnesaka estonskog tijela EBA-i i potvrdila da X nije prikladan dioničar estonske banke u vladajućem

položaju. Podnositelj pritužbe i drugi podnositelji zahtjeva odgovorili su na EBA-in dopis 16. siječnja 2015. te su 27. veljače proslijedili primjerak estonske sudske presude EBA-i. Podnositelj pritužbe tvrdio je da u svakom slučaju njegova pritužba Ombudsmanu nije nastojala dobiti odluku Ombudsmana o osnovanosti zahtjeva, nego o tome je li EBA obradila zahtjev u razumnom roku.

18. Podnositelj pritužbe složio se da je predmet zahtjeva složen i da EBA treba prikupiti dokaze. Međutim, prema njegovu mišljenju, EBA nije riješila to pitanje na najučinkovitiji mogući način. Čini se da se EBA pri odlučivanju o pokretanju istrage (druga faza postupka) počela usredotočiti na pitanja koja su se trebala analizirati tijekom treće faze (istražnica). Druga faza nije trebala uključivati detaljnu istragu činjenica na kojima se temelji zahtjev, dok se u dopisu EBA-e od 19. prosinca 2014. navodi da je provedena takva detaljna istraga. Umjesto toga, prema podnositelju pritužbe, EBA je trebala samo utvrditi ispunjava li zahtjev kriterije iz Priloga 2. Poslovniku.

Procjena Europskog ombudsmana

19. Kao što je pravilno istaknuo podnositelj pritužbe, bivšim i postojećim EBA-inim Poslovnikom o istrazi kršenja prava Unije ne predviđaju se rokovi u kojima bi EBA trebala donijeti i. odluke o prihvatljivosti zahtjeva i ii. odluke o tome treba li pokrenuti istragu. Međutim, načela legitimnih očekivanja i pravne sigurnosti zahtijevaju od EBA-e da djeluje u razumnom roku pri obradi zahtjeva. Taj zahtjev odgovara postupovnom temeljnom pravu sadržanom u članku 41. Povelje EU-a o temeljnim pravima kojim se zahtijeva da se „ *stvari* [svake osobe] *rješavaju u razumnom roku* ”.

20. Kao što su sudovi Unije u više navrata utvrdili, ocjena opravdanosti predmetnog roka trebala bi se provesti s obzirom na okolnosti svojstvene predmetu, kao što su složenost predmeta, ponašanje stranaka ili naknadna postupovna pitanja [5] .

21. Kad je riječ o svojoj odluci o dopuštenosti zahtjeva, ombudsmanica smatra da EBA nije mogla obrazložiti zašto joj je trebalo osam mjeseci da donese svoju odluku. Kao prvo, kao što to pravilno tvrdi podnositelj pritužbe, kriteriji dopuštenosti utvrđeni u članku 2.5. i Prilogu 1. Poslovniku EBA-e iz 2012., koji se primjenjuju na ovaj predmet, tehničke su prirode i ne čine se da zahtijevaju da se o njima odluči nekoliko mjeseci [6] . Osim toga, iako su dodatne informacije koje je podnositelj pritužbe poslao EBA-i 3. lipnja, 6. listopada i 27. studenoga 2013. doista mogle biti relevantne za ocjenu treba li istragu pokrenuti, to svakako nije relevantno za odluku o dopuštenosti s obzirom na kriterije navedene u Prilogu 1. Ombudsmanica također napominje da su svi dokumenti koje je podnositelj pritužbe priložio svojoj korespondenciji prevedeni na engleski jezik.

22. S druge strane, Ombudsman smatra da je opravdano vrijeme koje je EBA-i trebalo da odluči o sljedećem postupovnom koraku, odnosno preliminarnom utvrđivanju da bi zahtjev trebalo zatvoriti bez pokretanja istrage.

23. Ombudsmanica ističe da se u Poslovniku iz 2012. i 2014. navodi da je taj korak usporediv s istragom, iako je preliminarne prirode. Naime, članak 3. Poslovnika iz 2012., kojim se predviđa mogućnost kontaktiranja dotičnog nadležnog tijela, naslovljen je „Pokretanje istrage". Članak 4. Poslovnika iz 2014. još je jasniji. Njome se predviđa mogućnost kontaktiranja dotičnog nadležnog tijela, podnositelja zahtjeva ili bilo koje pravne ili fizičke osobe u fazi utvrđivanja treba li istragu pokrenuti. Naslovljen je „ **Prethodna istraga** " [7] . Nadalje, u Prilogu 2. razlikuju se pozitivni i negativni čimbenici koji se moraju utvrditi prije donošenja odluke o zatvaranju zahtjeva ili pokretanju istrage. Priroda tih čimbenika (posebno pozitivnih čimbenika istrage) zahtijeva temeljitu procjenu činjenica, zakona i informacija koje su dostavili nadležno tijelo i podnositelji zahtjeva [8] .

24 . Ombudsmanica napominje da je tijekom razdoblja od jedanaest mjeseci između 15. siječnja 2014. (datum odluke o dopuštenosti) i 19. prosinca 2014. (datum odluke kojom se izražava namjera da se zahtjev zatvori bez pokretanja istrage) EBA dvaput zatražila objašnjenja od estonskog tijela (3. veljače i 11. travnja) i održala nekoliko razmjena s podnositeljima zahtjeva. Ombudsmanica također potvrđuje da je EBA morala analizirati odgovore estonskog tijela, pribaviti prijevode dokumenata koje je dostavilo to tijelo i obraditi složene i opsežne dokaze. Osim toga, dajući prednost spisu Z u odnosu na zahtjev, EBA je djelovala u granicama svoje diskrecijske ovlasti u pogledu organizacije svojeg internog rada.

25. S obzirom na prethodno navedeno, ombudsmanica zaključuje da je, iako EBA nije mogla obrazložiti zašto joj je trebalo osam mjeseci da odluči o dopuštenosti zahtjeva, mogla pružiti objašnjenje činjenice da joj je trebalo jedanaest mjeseci (počevši od datuma odluke o dopuštenosti) da donese preliminarnu odluku o zatvaranju zahtjeva bez pokretanja istrage. Iz tog razloga i zbog toga što se EBA u dopisu poslanom podnositelju pritužbe 19. prosinca 2014. i. ispričala zbog kašnjenja i ii. obvezala se da će „ *osigurati da se u budućnosti redovito dostavljaju ažurirane informacije o napretku u razmatranju zahtjeva* ", ombudsmanica ne nalazi slučaj nepravilnosti u postupanju.

27. Naposljetku, Ombudsman s odobrenjem primjećuje da EBA trenutačno primjenjuje sljedeće interne rokove: najviše **pet mjeseci** od datuma primitka zahtjeva za donošenje odluke o prihvatljivosti zahtjeva i najviše **godinu dana** od datuma primitka zahtjeva u kojem se odlučuje o pokretanju istrage ili zatvaranju zahtjeva.

Zaključak

Na temelju istrage o toj pritužbi pučki pravobranitelj zaključuje je sljedećim zaključkom:

S obzirom na to da se EBA ispričala zbog neopravdanog kašnjenja do kojeg je došlo u obradi zahtjeva podnositelja pritužbe i obvezala *se da će „osigurati da se u budućnosti redovito ažurira napredak u razmatranju zahtjeva* **", ombudsmanica u tom slučaju ne nalazi nepravilnosti u postupanju.**

Podnositelj pritužbe i EBA bit će obaviješteni o toj odluci.

Daljnja napomena
EBA bi mogla razmotriti formaliziranje početnih rokova utvrđenih EBA-inim alatom za upravljanje projektima izmjenom Odluke iz 2014. o donošenju poslovnika za istragu kršenja prava Unije u skladu s tim.

Emily O'Reilly Strasbourg, 6. srpnja 2015.

[1] Uredba (EU) 1093/2010 Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o osnivanju europskog nadzornog tijela (Europskog nadzornog tijela za bankarstvo), kojom se izmjenjuje Odluka 716/2009/EZ i stavlja izvan snage Odluka Komisije 2009/78/EZ, SL 2010 L 331, str. 12.

Člankom 17. „Podnošenje prava Unije" predviđa se:

„1. *Ako nadležno tijelo nije primijenilo akte iz članka 1. stavka 2. ili ih je primijenilo na način koji se čini kršenjem prava Unije, [...] Tijelo djeluje u skladu s ovlastima utvrđenima u stavcima 2., 3. i 6. ovog članka* .

2: *Na zahtjev jednog ili više nadležnih tijela, Europskog parlamenta, Vijeća, Komisije ili Interesne skupine za bankarstvo ili na vlastitu inicijativu te nakon što je o tome obavijestilo dotično nadležno tijelo, Tijelo može istražiti navodno kršenje ili neprimjenu prava Unije* ."

[2] Direktivom 2007/44/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 5. rujna 2007. o izmjeni Direktive Vijeća 92/49/EEZ i direktiva 2002/83/EZ, 2004/39/EZ, 2005/68/EZ i 2006/48/EZ u vezi s postupovnim pravilima i kriterijima procjene za bonitetnu procjenu stjecanja i povećanja udjela u financijskom sektoru, SL 2007., L 247, str. 1.

[3] Odluka EBA-e/DC/2012/054 od 5. srpnja 2012. Ta su pravila 14. srpnja 2014. zamijenjena Odlukom EBA-e o donošenju poslovnika za istragu kršenja prava Unije (EBA/DC/2014/100). Sadržaj pravila nije se znatno promijenio.

[4] Datum nije bio određen.

[5] Zajednički predmeti T-431/10 i T-560/10 *Nencini protiv Parlamenta* , presuda od 4. lipnja 2013., još nije objavljena u ECR-u, stavci 43. i 44. i u njoj navedena sudska praksa; Predmet C-50/12 P *Kendrion protiv Komisije* , presuda od 26. studenoga 2013., još nije objavljena u ECR-u, stavak 96.

[6] Članak 2. Poslovnika iz 2012.: „ *Da bi zahtjev bio prihvatljiv, zahtjev se odnosi na primjenu akata iz članka 1. stavka 2. Uredbe o EBA-i, uključujući tehničke standarde utvrđene u skladu s člancima od 10. do 15., a posebno na propust nadležnog tijela da osigura da financijska institucija ispunjava zahtjeve utvrđene u tim aktima. Zahtjev nije dopušten ako spada u*

kategoriju utvrđenu u Prilogu 1 .. Prilog 1. predviđa šest jasnih uvjeta neprihvatljivosti. Zahtjev se smatra nedopuštenim ako je i. anonimn, ako ne navede adresu pošiljatelja ili pokaže nepotpunu adresu; (II) nije naveden prigovor; (III) pritužba nije obuhvaćena područjem primjene Uredbe; (IV) nema naznaka nadležnog tijela kojem se može pripisati navodna povreda prava EU-a; (v) odnosi se na radnje/misije privatne osobe ili tijela; (vi) pritužba je bitno ista kao i ona koju je EBA već riješila.

[7] Člankom 3. stavkom 1. Poslovnika iz 2012. predviđeno je da predsjednik EBA-e, prema potrebi, poziva nadležno tijelo da dostavi informacije u određenom roku. Članak 4. Poslovnika iz 2014., naslovljen „Prethodna istraga", predviđa da predsjednik može pozvati dotično nadležno tijelo, podnositelja zahtjeva ili bilo koju drugu pravnu ili fizičku osobu da dostavi informacije. Člankom 3.2. Poslovnika iz 2012. predviđa se da bi nakon primitka svih potrebnih informacija predsjednik trebao odlučiti hoće li pokrenuti istragu, uzimajući u obzir netaksativan popis čimbenika iz Priloga 2.

[8] Prilog 2. Poslovniku iz 2012. (Prilog 2. Poslovniku iz 2014. gotovo je istovjetan) predviđa:

„ *Pozitivni [istražni] čimbenici: Navodnim kršenjem narušavaju se temelji vladavine prava (na primjer, sustavna kršenja, kršenja ljudskih prava ili temeljnih sloboda). Navodno kršenje odnosi se na ponavljanje povrede…; Navodna povreda može imati znatan izravan učinak na ciljeve EBA-e koji se odnose na: funkcioniranje unutarnjeg tržišta; integritet, transparentnost; učinkovitost i uredno funkcioniranje financijskih tržišta; sprečavanje regulatorne arbitraže i promicanje jednakih uvjeta tržišnog natjecanja; i poboljšanje zaštite kupaca.*

Negativni [istražni] čimbenici: Zahtjev je prikladniji za obradu od strane druge osobe ili tijela […]; zahtjev je prikladniji za obradu na druge načine (npr. stručni pregled, posredovanje); zahtjev se čini neozbiljnim ili uznemirujućim ."